

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی - کابل

۰۸ دسمبر ۲۰۱۶

اطفال و کار اجباری در افغانستان

افغانستان از هیچ نگاه یک کشور سالم نیست. فساد در همه جاست. دولت دست نشانده است. قتل و آدم کشی بیداد می کند. توأم با این بی سرو سامانی ها، ظلم بر اطفال چنان وحشتناک است که مو بر اندام انسان استاده می شود. اطفال روی مجبوریت و یا به زور به کار های شاقه سوق داده می شوند که از آنها بیرحمانه بهره کشی می شود. کار فرماهای بیرحم کمترین مزد را به اطفال می دهند و یا این که اصلاً به آنها پول نمی دهند. مرجعی وجود ندارد که از کار فرمای ظالم بازخواست نماید و حقوق اطفال را باز ستاند.

گزارش ها حاکیست که اطفال بی بضاعت افغانستان در تمام ولایات بیرحمانه استثمار می شوند و مورد آزار و اذیت جنسی قرار می گیرند. ظلم و ستم بیشتر در ولایاتی صورت می گیرد که مردمش سال ها از ظلم و ستم بر خود می نالیدند. ولایات بامیان، بلخ و شبرغان هسته بیکاری و بیگاری اطفال را تشکیل می دهند. فقر و بی نانی سبب می گردد که تعداد زیادی از اطفال نتوانند مکتب را ادامه بدهند. پدرها و مادرها مجبور می شوند که اطفال خود را نزد یک کارفرما شاگرد بسازند تا لقمه نانی به دست آورند. خدا کارفرما را می دهد که با کمترین مزد و یا صرف با نصف نان شاگرد بیچاره را در خدمت می گیرند و روزی بیش از ده ساعت سر شان کار می کنند. "استاد" از شاگرد استفاده جنسی هم می کند و شاگرد توان آه کشیدن را ندارد.

در ولایات دور افتاده کشور، اطفال در کوه و دشت می روند تا خس و خاشاک را برای کافرما رایگان جمع آوری نموده ولی در بدل آن سبلی محکمی می خورند که چرا کم آورده اند. بارها واقع شده است که شاگرد لت و کوب شده با روی و چشم پندیده به خانه می آید، اما پدر و مادر نمی توانند به کسی و جایی شکایت نمایند. دولت مرکزی و ولایت ازین ظلم و ستم بر اطفال آگاهند، اما خود آنقدر در کثافت غرق اند که در فکر دیگران نیستند. تازمانی که یک نظام مزدور در کشور حاکم باشد، وضع هیچ فرد به شمول اطفال بهبود نخواهد یافت.